

**Kmet, delavec
in obrtnik
maj bodo narodu
vodnik!**

Izhaja vsako sredo.

Narečnina:
za celo leto Din 30'—
za pol leta " 15'—
za inozemstvo
za celo leto Din 60'—

Inserati po tarifu. — Pla-
menim vprašanjem naj
se priloži znamka za od-
govor. — Nefrankirana
pisma se ne sprejemajo.

Kmetijski list

Glasilo „Slovenske Kmetijske Stranke“.

**Vsakdo vžival
vse sadove
svojeje dela in
marljivosti!**

Rekopis se ne vr-
tajo. — Plača in žali
se v Ljubljani. — Ured-
ništvo in uprava je v
Ljubljani v Kaledvorski
ulici št. 7. — Telefon
utor. št. 2596. — Račun
pri poštni hranilnici
št. 14.194.

Samo lepe reči.

(Govor posl. tov. I. Pucelja.)

»Pridni« poslanci SLS. — Zapuščene tobačne delavke. — Dvo- ličnost SLS. — Nagrade za davčne uradnike.

Visoka zbornica! Dovolite mi, spoštovani gospodje poslanci, da konstatiram, da navzlic trudu g. predsednika vidimo v poslanskih klopeh samo osem radikalov, nobenega demokrata, nobenega muslimana in pa tudi nobenega člana Slovenske ljudske stranke, dasi je ta stranka najbolj zainteresirana na vsebini mojega govora.

Skupščinski tajnik Bedjanič: Imajo klubovo sejo!

Pucelj: Za časa plenarnih skupščinskih sej se ne morejo vršiti nobene klubove seje, ker je prva in poglavitna dolžnost narodnih poslancev, da se udeležujejo plenarnih skupščinskih sej.

Gospodje poslanci! Kdor je zadnjih osem let bil v tem domu, ta mora opaziti v tem našem visokem domu neke izpremembe, ki morajo vsakemu opazovalcu pasti v oči. Kajti zadnjih sedem let smo videli in slišali živahno sodelovanje v tem visokem domu, zlasti od strani reprezentance slovenskega naroda, ki je organizirana v SLS. Dokler so ti gospodje glodali suho in nevhvaležno kost opozicije, smo videli, kako zgovorni so bili. Niso bili sicer ti govori vsebinsko dovršeni, ampak vsekakor so bili govori. Bili so dostikrat napisani od tuje roke, recimo od dopisnika »Slovenca«, ali od kakega študenta ali drugega prijatelja. Dostikrat smo honorarje za te govore zapili pri »Črni Mački« v Zemunu. (Veselost). Toda, kakor rečeno, so bili to vseeno govori, ki so bili zabeljeni z duhovitimi medklci in tudi v »Slovenca« so se jako lepo brali. Danes je za slovenskega opozicionalca naloga jako lahka. Ni mu treba drugega, kakor vzeti v roke stare stenografske zapisnike, jih pazno prečitati in pri vsakem resoru uporabiti to, kar so ti gospodje takrat povedali. Ni mu treba drugega, nego vse to ponoviti, ker so krivice, ki se nam godijo, danes še večje.

Gluhi klerikalci.

Gospodje poslanci, razlika od takrat je samo ta, da so razmere danes pri nas še hujše, da je stanje v Sloveniji vse težje in težje, da je postalo že naravnost neznosno, da narod skoro ne more več živeti. Spremenile so se v toliko, da je ta, takrat tako zgovorna gospoda postala danes v Beogradu gluha in nema za vse pritožbe in za vse, kar Slovenci zahtevajo. Tam na galeriji sedita dve ženici, dve skromni zastopnici našega tobačnega delavstva, ki sta prišli v Beograd, da skušata osebno tukaj zboljšati položaj tobačnih delavk. Vesel sem, da imam iz preprostega naroda priči, ki vidite naše velike napore, in ki tudi vidite, kako neresno zastopajo slovenski narod nekdanji močno gospodje klerikalci. Moja dolžnost je, da izpolnim to veliko praznino, ki je nastala zaradi tega ponižnega hlapčevanja, zaradi divjega zakona, sklenjenega z Blejskim paktom. Da to izpolnim, sem tako prost, da govorim danes v čisti slovenščini. Mislim, da imam to

pravico, a ne samo, da imam to pravico, ampak imam tudi dolžnost, kajti kmečko-demokratska koalicija se bori v prvi vrsti za poštenost in ravnopravnost. (Živahno pritrdjevanje in ploskanje pri opoziciji.)

Za pravico slovenskega jezika.

Borimo se za ravnopravnost ne samo pri žepih, ne samo pri davkih in dobivanju denarja iz centralne blagajne, ampak se borimo tudi za popolno ravnopravnost slovenskega jezika. Baš zato, ker se borimo tudi za jezikovno ravnopravnost, vprašam gospoda predsedavajočega podpredsednika, ali je zmožen toliko slovenščine, da more predsedovati seji, na kateri govorim v svojem materinem jeziku.

Podpredsednik Radoslav Agatonovič: Ja, če prema Vama činiti sve ono, što činim prema ostalim govornicima.

Ivan Pucelj: Odgovor gospoda predsednika dokazuje, da me ne razume! Konstatiram, da smo Slovenci v tako bednem položaju, da ne moremo dobiti niti predsednika, ki bi razumel naš jezik. Z vso odločnostjo protestiram proti temu in zahtevam, da se napravi v tem oziru čimprej red. Pozivljam delegacijo Slovenske ljudske stranke, da nas v tem našem prizadevanju podpira. Če imamo popolno pravico zahtevati od predsedavajočega predsednika znanje slovenskega jezika, potem imamo pravico zahtevati, da tudi član našega doma, ki zastopa vladu v teh klopeh, razume moj materni jezik. Vprašam torej gospoda ministra gradjevina Pero Markovića, ali me on razume. Prepričan sem, da me ne razume, ker je doma iz Valjeva. Toda vprašam ga, ali ne smatra za svojo dolžnost, da pokliče gospoda dr. Korošca, da v imenu vlade posluša slovenske govornike. (Živahno pritrdjevanje in ploskanje pri opoziciji.) — Dolžnost gospoda Korošca je, da vrže takrat svoj pendrek iz rok in sede v ministrsko klop ter posluša slovenske govore, kajti le tedaj bo mogel vedeti, kaj zahteva slovenski narod od vlade in kaj nas osobito teži. (Živahno odobravanje in ploskanje na levici.)

Franc Smodej: Malo pozno ste se spomnili na naše pravice!

Pucelj: Gospodje, nerad skažem gospodu Smodeju čast, da ž njim polemiziram, toda to njegovo opazko moram vendar le zavrniti. Poudarjam, da se na to nisem šele sedaj spomnil, nego da je splošno znano, da je to naša zahteva, naš program in da to pove tudi naš naslov Slovenske kmetijske stranke.

Sodba o finančnem zakonu.

Gospodje, o finančnem zakonu sem slišal strašne zabavljice, pa ne samo zabavljice in smešne pridevke, nego naravnost psovke, ki so padle na finančni zakon in to največ s strani sedanje vladne večine. Tako n. pr. sem slišal, da imenujejo radikalni ta finančni zakon »papazanijo«, demokratje, da je to »čorbanija«, potem sem slišal, da je to pravi »omnibus sra-

mote«, »program za variete«, »potpuri zakon-
skih škandalov« in končno še, da je ta finančni zakon »tutti frutti«. Razume se, da se je govorilo tudi o tem, kako je prošlo leto nazival finančni zakon sam današnji nosilec policaj-
skega pendreka g. dr. Korošec, ki je rekel, da je to navadno tihotapstvo, zakonodajno tihotapstvo. Mi ga pa imenujemo samo žalosten kup naše skupne nesreče in nesposobnosti skupne samo v toliko, v kolikor moramo biti skupaj s temi nesposobnimi ljudmi. Nas, ki nismo pravniki, nego priprosti možje iz naroda, sinovi naših kmečkih hiš in koč, je čudno presenetil že način in neresnost, s katero se je ta finančni zakon začel delati. Najprej so nam dali skromno knjižico, ki vsebuje vsega skupaj samo 70 paragrafov. Toda komaj je preteklo nekaj tednov ali nekaj mesecev, smo dobili drugo knjigo, mnogo večjo, cel foljan. Ta se že ponaša z veliko večjim številom pragrafov. Ima jih že 244. In potem, ko smo se mi siromaki, priprosti ljudje, zastopniki kmečkih vasi, vrgli na čitanje te knjige in proučevanje potreb naroda, ki nas je poslal semkaj, da tudi mi unesemo svoje želje in zahteve, je izšla tretja knjiga, to so amandmani. Ta tretja knjiga izpopolnjuje, oziroma kviri prejšnji dve. Vse to gre v nedogled. Zato ni čudno, če se tisti gospodje, kateri so to delali in ki so primorani dati načrtu finančnega zakona svoj glas in ga uzakoniti, iz njega norčujejo, če smešijo in kritizirajo sami svoje delo ter čez njega zabavljajo.

Razume se, da je za nas priproste ljudi celokupna kritika nemogoča in popolnoma izključena že glede na materijal sam brez ozira na njegovo neurejenost. Zato se hočem tudi jaz omejiti samo na nekatere največje krivice, ki se godijo našemu kmečkemu narodu vseh treh imen, posebno pa še mojim ožjim rojakom Slovincem.

Boj za vseučilišče.

V prvi knjigi in deloma tudi še v drugi, imamo nekatere paragrafe, ki so bili upostavljeni z velikanskim pompom, ali sedaj jih tukaj ni več. Omenim naj predvsem § 44 in § 69. Ta dva paragrafa sta prišla v finančni zakon po prizadevanju, trudu in predlogu sedanje vlade. § 44 se je tikal okrnitve naše univerze. Ta paragraf je strašil po naši lepi domovini dolge štiri mesece. Koliko protestnih shodov in koliko sestankov se je vršilo proti temu paragrafu! Koliko so potovali akademični mladeniči med narodom, ga organizirali, ga klicali na odpor in ga pozivljali na protest, da se ta člen črta, da ostane ljubljansko vseučilišče neokrnjeno. Mogoteci in oblastniki, ki so ta zakon predložili, ki so ta paragraf spisali, so se pričeli skrivati in so v Sloveniji šli z drugim obrazom med protestnike in med prošnjike, da se ta paragraf odpravi. Gospod dr. Gosar, ki je sopedpisal finančni zakon in obenem tudi osovraženi paragraf 44, je bil v Sloveniji tudi med tistimi, ki so bili proti temu. Z njim vred je bila vsa njegova stranka. Vsi njegovi kolegi, predvsem pa g. dr. Korošec so dvignili največji vihar in protest proti temu paragrafu. Hinavščina, ki jo uganjajo ti gospodje, se mora na vsak način maščevati. Gospodje, da ste videli okrožnice,

ki so jih pošiljala klerikalna prosvetna društva vsem poslanskim klubom v Beogradu! Brošuro, v kateri se protestira proti temu paragrafu, je podpisala Leonova družba, glavna znanstvena organizacija stranke gospoda dr. Korošca. Podpisana je tudi Zveza katoliških izobraževalnih društev, kratko rečeno, vse slovenske katoliške organizacije so med protestujočimi, tukaj je pa gospod dr. Gosar med predlagaci visoke vlade! Med onimi, ki so tako lepo aranžirali in vodili to gibanje, je bil tudi predsednik ljubljanske oblasne skupščine in ljubljanskega oblasnega odbora g. dr. Marko Natlačen, prvi zaupnik gospoda dr. Korošca. Tudi ta gospod je na javnem protestnem shodu obsojal sedanjo vlado, proklel ta člen in zahteval, da se črta v finančnem zakonu. V »Slovincu« se je pozneje namigavalo, da je ta paragraf res nepotreben, ali da je iz drugih razlogov — ne vem iz kakih, morda proti Zagrebu — potreben in da poslanci SLS nimajo moči, da bi vlado prisilili, da ga umakne.

Boj za zemljo.

Paragraf 69. je pa še strašnejši. Ta je dolečal, da morajo kupne pogodbe v obmejnih krajih, oddaljenih do 50 km od meje oziroma od morja, sklenjene ne samo med tujci, ampak med domačini, stopiti v veljavo in biti izvedene v zemljiški knjigi samo v tem slučaju, če jih odobri minister notranjih zadev in vojni minister. Ta paragraf je posebno hudo zadeval Slovenijo. Naša Slovenija je majhna okrnjena pokrajina. Polovico so vzeli Italijani, polovico pa Nemci. Znano je, kako teče meja v Sloveniji. Izmed vseh političnih okrajev bi po tem paragrafu ne bil prizadet brežiški okraj in deloma novomeški. Vsi drugi okraji bi pa bili pri tem zelo prizadeti. En del bi pogoltnila Italija, drugi pa Nemška Avstrija oziroma Madžarska. Ta paragraf reže kakor britev v živo meso slovenskega naroda. Tudi proti temu paragrafu so se vršili številni protestni shodi. Tak protestni shod se je vršil tudi v mojem okraju med dobrimi Kočevarji. V mojem okraju prebivajo namreč Kočevarji, ki pravijo, da so Nemci, čeprav nimajo čistega nemškega jezika. Ker pa spoštujem vsako prepričanje, imam rad tudi Kočevarje in to zlasti, ker so gospodarsko pametni ljudje in žive ves čas z nami Slovenci lepo v miru in slogi. Toda, četudi so gospodarsko pametni, so imeli zadnji čas to smolo, da so politično strašno neumni. Navezali so svoj čoln na vlado g. dr. Korošca in dali vse politično vodstvo v roke nekaterim župnikom. Toda pri čitanju § 69. so pa postali vseeno vznemirjeni. Če bi ta paragraf ostal, oziroma če bi postal zakon, bi vrednost našega narodnega premoženja strašno padla. Kajti če naše premoženje nima prodajne vrednosti, tudi nima nikake cene. Sklicali so protestni shod in odpovedali ljubezen SLS. Prišel je gospod Škulj, ki je, kakor je že njegova navada, da ne govori neumnosti samo na shodih, ampak jih piše tudi v časopisju, napisal v »Slovincu«, da je Slovenska ljudska stranka vse storila, kar je mogla in da se je skoro raztrgala, da bi odpravila ta paragraf iz finančnega zakona, da pa njeni poslanci tega niso mogli doseči radi »državnih interesov«, ki so ogrožani po Italiji. Vrli Kočevarji so se s tem tudi potolažili.

Danes tega paragrafa ni več. Danes ni niti paragrafa 44., niti § 69. V »Slovincu« je bilo na prvi strani natisnjeno z velikimi črkami, kakor na kakih cirkuških reklamah, da je to zasluga in uspeh gospoda dr. Korošca! Na prizadevanje gospoda dr. Korošca, tako je bilo natisnjeno v »Slovincu«, se je posrečilo črtati § 44., ki je ogrožal neokrnjenost slovenske univerze, posrečilo se je črtati tudi § 69., ki je pomenjal preteče breme za slovensko obmejno prebivalstvo. Ne vem, ali bo tudi gospod Stanković ali kdo drugi dal natisniti v svojih listih, da je to njegova zasluga. Dobro bi bilo in hvaležni bi bili mi, če bi dali to natisniti tudi drugi gospodje, da vidimo d v o -

ličnost naših slovenskih zastopnikov. Toda smešno je, bahati se s takimi zaslugami. Najprej se spiše zakon in se preti ž njim kakor s korobačem, kadar pa gospodje vidijo, da javnost tega ne bo prenesla, pa dotične paragrafe črtajo, češ, glejte, kako vas imamo radi.

Klerikalci za Trboveljsko družbo.

Ko smo čitali, da je g. dr. Korošec v sedanjih vladi uspel, da nas reši teh dveh pretečih bičev, smo pričakovali, kako bo g. dr. Korošec uporabil svoje sile še vnaprej. Vsi veste, da je § 82. lanskega finančnega zakona prišel zopet v letošnji finančni zakon kot § 71. S tem paragrafom smo mi Slovenci strašno prizadeti. Na naših tleh imamo Trboveljsko premogokopno družbo, imamo svinčeno družbo v Mežici, ki je milijonsko podjetje in ki je v lasti angleških kapitalistov, ki guliyo in gnjavijo naše delavstvo, kolikor jim drago ter uživajo silno zaščito pri g. finančnem ministru. Mislil sem, da bo g. dr. Korošec, če se je že lansko leto blamiral, ker ni mogel spraviti čl. 82. iz finančnega zakona, vsaj po tej moji interpelaciji zastavil vso svojo moč in odpravil ta člen, ki povzroča toliko gnjeva v Sloveniji. Če je odpravil § 44. in § 69., potem bi pač lahko odpravil tudi sedanji § 71. Toda to se ni zgodilo.

Nagrade za davčne uradnike.

§ 71., ki zlasti v 3. točki favorizira milijonska podjetja, nas Slovence zelo boli. Boli nas pa še bolj § 66., ki je tako umetno skrit, da ga ne najdete, če ga tudi trikrat prečitete. To je pravzaprav § 179. finančnega zakona za leto 1926/27.

Člen 179. se glasi tako-le: »Ovlaščuje se Minister Finansija, da može činovnicima poreske struke davati specialne nagrade za uspešan razrez i naplatu poreza, koje će se isplaćivati iz sume naplaćenih poreza. No nagrade za uspešnu naplatu poreza mogu se isplaćivati samo u onim slučajevima, kada je naplaćeno preko 90% ukupnog zaduženja dužnog i tekućeg poreza. Bliže odredbe o ovim nagradama propiše Minister Finansija pravilnikom.«

Vidite, gospodje, tale pravilnik nam ni znan, toda zakon sam je nemoralen. Nemoralen je zato, ker daje neki poseben honorar davčnim uradnikom za to, da so še hujši in da še bolj pritiskajo na naše davkoplačevalce. Nemoralen je zlasti za naše kraje, kjer je bila davčna morala vedno na višku in je bila tudi uradniška morala zelo visoka. Pri nas je imel uradnik dobro vzgojo. Ko je dobil dekret in je nastopil svojo službo, je zaprisegel, da se hoče držati zakonskih predpisov in službene pragmatike. Tega se je res tudi držal in je vestno vršil svoje dolžnosti. Za svoje delo je dobival primerno plačo, toda nikdar se ni vzgajal na to, da bi dobival napitnino. V naši državi je pa vlada sama prišla s tem, da to moralo ubije, uradniški kader pokvari in ga zapelje. Kajti, če mu država sama daje podkupnino in ga uči, da jo sprejema, potem se pač ni čuditi, če bo podlegel skušnjavi in bo sprejel podkupnino tudi z druge strani.

Toda pri tem paragrafu, ki se je, kakor pravi g. dr. Korošec, utihotal, je še nekaj hujšega, namreč to, da prepušča več kot polovico moči pravilniku. O tem pravilniku ne vemo nič, ga ne poznamo. Vemo pa nekaj drugega, kar boste, kakor sem rekel, vsi razumeli. Če bi bil g. finančni minister tukaj, bi nam moral povedati, katere finančne delegacije so tako pridno pobirale davek, da so zaslužile ta honorar. Slovenija je vedno do zadnjega vinarja plačala svoje davke. Za lansko leto je Slovenija po tem paragrafu plačala toliko davka, da je prišlo tega honorarja okrog 700.000 dinarjev. Ta vsota, ki se je v Sloveniji zaslužila na podlagi tega paragrafa, nam kaže, da naši davčni uradniki v Sloveniji niso

izterjali samo 100%, nego celo 110, 115 in tudi 120% predvidenega davka, da so dobili vsoto 700.000 dinarjev nagrade. Od te vsote je prišlo na posamezne uradnike jako malo, samo po kakih 300—400 dinarjev. Te vsotice davčnim uradnikom pač ne zavidam. Ne zavidajo jim je niti naši siromašni kmetje, ki so si morali od ust pritrpati, da so plačali te davke. Toda od te vsote 700.000 dinarjev je šlo dne 3. marca z večernim vlakom 280.000 dinarjev v finančno ministrstvo. Najbrže je pravilnik sestavljen tako, da morajo dobiti honorar tudi gospodje v finančnem ministru, če so naši uradniki tako pridni, da izterjajo toliko davka. 280.000 dinarjev je šlo torej 3. marca v Beograd in jaz sem prepričan, da danes o tem denarju ni več ne duha ne sluha. Dne 4. ali 5. marca se je že razdelil med posamezne gospode v finančnem ministru, ki so danes prav dobre volje. Gospodje, vprašam vas vse, brez razlike stranke, ali je to moralno? Vprašam vas, ali ni to škandal, da se kaj takega trpi?

Neenakopravnost pri trošarini.

Poleg teh navedenih krivic, ki vse prečanske kmete zelo bolijo, je pa še posebno velika krivica neenakopravnost v pogledu trošarine. V letošnjem finančnem zakonu se je skoro iz temelja spremenil zakon o taksah in o trošarini. Celih 4 ali 5 strani obsegajo in govorijo o spremembi tega zakona. Toda nikjer ne zapazimo, da se je spremenila in izenačila tudi trošarina. V Srbiji je vse prosto, v prečanskih krajih pa moramo plačevati iz naslova trošarine ogromne vsote. Statistika nam dokazuje, da se je v prečanskih krajih samo na trošarini, ki se v Srbiji ne plačuje, plačalo lansko leto 48 milijonov dinarjev. Naši vaški gostilničarji morajo plačevati danes tako velike takse, da jih to naravnost ubija. Naši gostilničarji v Sloveniji so prave čebelice, ki nosijo med in plačujejo davke za državo, so kakor kokoške, ki nesejo jajca, da more državna blagajna od tega živeti.

Koliko intervencij, koliko poskusov je bilo, da bi se razmere spremenile in izboljšale, seveda brez uspeha, brez duha in sluha. Koliko se je govorilo o novem ministru za notranje zadeve od strani SLS, češ, da imajo sedaj merodajen vpliv. Dali so mu sicer pendrek, toda on misli, da ima žezlo v rokah in se ponaša tako kakor se ponašajo kralji v bajkah. To so razlogi, zaradi katerih ne morem glasovati za tak finančni zakon.

Klerikalci in slovenstvo.

Naslednjega dne po svojem govoru se je znova priglasil k besedi posl. Pucelj z zahtevom, da se zabeleži v zapisnik, da je on zahteval, da mora biti navzoč vsaj eden izmed ministrov, ki razumejo slovensko, če govori slovenski poslanec.

Dalje je zahteval posl. Pucelj, da se njegov govor napiše v zapisniku v slovenskem jeziku, ker je tudi slovenski jezik državni jezik. Končno je predlagal, da se vodijo zapisniki tako, da se napravi en zapisnik v cirilici, eden v latinici, eden pa slovenski.

Na te zahteve posl. Pucelja je odgovarjal posl. SLS g. Bedjanič, ki je skupščinski tajnik.

Posl. Bedjanič je rekel: »Ker nikdar ni bilo običajno, da bi morali biti navzoči pri sejah ravno tisti ministri, ki znajo slovenski...«

Pucelj: »Ki razumejo slovenski!«

Bedjanič: ...se ne strinjam z zahtevom g. Pucelja!

Pucelj: »A kaj je z mojo pripombo, da se naj napiše drugi zapisnik v slovenskem jeziku?«

Bedjanič: »Ker je bilo običajno, da se je vodil zapisnik v enem jeziku, te pripombe ne morem sprejeti!«

Pucelj: »Kaj? Ali ne sprejmete? Slovenska ljudska stranka! Slovenska ljudska stranka! Slovenska ljudska stranka! Sramota! Cincarski hlapci! Izdajalci!

Pameten predlog.

Predlog posl. Pucelja za povzdigo našega mlekarstva. — Zakaj ne služijo slovenski vojaki doma? — Slabo meso za vojake.

Med razpravo o državnem proračunu je stavil tov. poslanec Pucelj v parlamentu nujni predlog, naj bi vojaki dobivali kot dopolnilo svoje hrane dvakrat dnevno mleko, — dvakrat ali vsaj enkrat na teden pa porejijo sira.

Svoj predlog je utemeljeval posl. Pucelj kakor sledi:

»Najprej bi opozoril g. vojnega ministra na njegove izjave od pretekle jeseni, da bo letošnje rekrute razdelil tako, da bo od slovenskih rekrutov najmanj 40 odstotkov ostalo v Sloveniji. To bi bilo v interesu armade same. V Ljubljani imamo namreč 40. polk, ki se imenuje »Triglavski polk«. Ta polk je namenjen zlasti za hribovite kraje in zato se morajo vojaki tega polka na hribe navaditi. Ko pa sem bil te dni v Ljubljani, sem zvedel, da je ostalo v Ljubljani komaj 16 Slovencev-rekrutov, vsi drugi pa so morali v Dalmacijo. Še peki in vozniki so morali iz Ljubljane! Jaz bi jako rad slišal, g. minister, iz Vaših ust, kaj je temu vzrok!

Slabo meso za vojake.

Iz lastne izkušnje moram dalje povedati, da ne uživajo v naših krajih vojaki takega mesa kakor bi ga morali. — Zakaj to? Tu je neki podjetnik, nekaka organizacija, neki Marković, ki licitira dobavo mesa, moke in krme skoraj v vseh garnizijah. Jaz pa vem od svojih zagrebških prijateljev-mesarjev in vem iz lastnega opazovanja (ker sem strokovnjak v tem oziru, na kar sem ponosen), kakšna živina se kolje za vojake, čeprav je v Zagrebu in v Ljubljani dovolj najboljšega mesa, ki uživa svetoven sloves. Torej ta Marković dobavlja meso, ki izgleda, kakor bi tu visele neke črne cunje. Jaz takega mesa ne bi mogel jesti. Namesto takega mesa bi lahko dali vojakom meso naših domačih volov, ki bi bilo stokrat več vredno kot je tisto, ki ga dobavlja Marković. Mogoče g. minister tega niti ne verjame, kar jaz pripovedujem in ker ni poučen v tej stvari — toda če bi on to vse videl, bi se gotovo tudi škandaliziral. Jaz sem te stvari videl in rečem, da je to škandal. Nad tem mesom so se škandalizirali tudi naši živinozdravniki, ki so to meso že večkrat zaplenili, toda prišel je vojaški živinozdravnik, ki je to meso zopet »osvobodil« in vojaki so ga morali pojesti. Tudi noben oficir se ne upa proti temu nastopiti, ker je tisti Marković tako vpliven, da vsakega oficirja lahko prežene v Macedonijo.

Ker sem prepričan, da g. minister tega ne vé, predlagam, da se to popravi in da se v vsakem mestu kupuje meso in živina od domačih producentov.

Mleko za vojake!

Armada potrebuje silno mnogo. Dolžnost armade pa je, da krije svoje potrebe v prvi vrsti doma, zlasti od kmetov. Zato predlagam, da se odpro tudi vrata vojašnic našemu mleku in mlečnim proizvodom. Ako g. minister ne verjame meni, naj vpraša na višji poljedelski šoli, koliko je mleko vredno za prehrano. Naše kmetijstvo je danes v veliki krizi, zlasti glede mleka. Italija zabranjuje uvoz našega mleka, da dvigne svoje mlekarstvo, v Avstriji pa so kmetje silno močno organizirani in se tudi branijo naše konkurence. V Sloveniji imamo dovolj mlekarstvih in sirarskih zadrug, toda te nimajo kam prodati svojega blaga. Tem je treba na vsak način pomagati.

Moja misel ni tako mala, kakor se zdi na prvi pogled. Ko je prišla francoska tekstilna industrija še pred vojno v težaven položaj zaradi nemške konkurence, ker na Francoskem ni bilo dovolj volne, je francoska vlada

sklenila, da morajo vojaki dobivati ovčje meso, da na ta način podpre domače ovčarstvo in dobi dovolj domače volne. Na sličen način so Italijani podprli svojo klobučarsko industrijo, ko so odredili, da morajo nositi alpinske čete čake iz klobučevine. Tako moramo delati tudi mi in moramo gledati, da podpremo domačo živinorejo z vsemi silami. Zato prosim g. ministra, da moj predlog sprejme.

Predlog seveda odklonjen!

Kakor je bilo za pričakovati, je vladna večina nujnost tega zelo pametnega in umestnega predloga odklonila. Vojni minister je rekel, da »nema pare« — klerikalni poslanci iz Slovenije so pa menda iz same gole ljubezni do slovenskega kmeta — molčali!

Kar pa kmečkih pristašev SLS ne bo motilo, da ne bi pri prihodnjih volitvah še z večjo vnemo glasovali za SLS kot so zadnjič.

Koristno za vsako hišo

po znižanih cenah

kakor: rokavice, nogavice, žepne robce, kravate, fino damsko, moško in otroško treko-perilo, dišeče milo, torbice, čipke, potrebine za šivilje, krojače, tapetnike, čevljarje in sedlarje nudi

JOSIP PETELINC, Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika za vodo.

Dopisi.

Dobrnice. Lepa je dolina dobrniška in v njej prebivajo kmetje, ki so dobri in modri. Da je to res, uvidiš lahko že iz njihovih lepo urejenih domov, katere pogledati je naravnost užitek. Ti domovi ne kažejo sicer kakega bogastva, pač pa se vidi, da jih urejuje pridna in skrbna roka gospodarjeva. Če pa prideš v Dobrnice sam, vidiš isto skrbnost in dobro gospodarstvo vsepovsod, samo nekje ne, in to na fajmoštvem poslopju, na farovžu samem. Ako si ga ogledaš natančneje, si moraš dejati samo eno: E, gospod so pa slab gospodar! In res. Na farovžu je namreč streha še nova (napravil jo je ranjki g. župnik Rožnik, ah kako priljubljen gospod je bil to), pa ti že teče in kaplja skozi in mokrota prihaja celo čez strop v sobane, toda g. fajmošter niti ne migne, da bi se napravilo temu konec. Ako pogledaš okna farovška, moraš z dobro odprtimi očmi iskati, kje boš dobil kako celo okno. Na farovžu bi naštel še nebroj samim sebi prepuščenih stvari, katere naj popravlja narod in Bog, dasiravno je to samo in edino župnikova sveta dolžnost.

Polenšak. G. urednik! Prisiljeni smo, se oglašiti in dati širnemu svetu na znanje postojanje pri naši cerkvi. 15. t. m. je umrla žena invalida Trunka z otrokom vred. Ker ni imel mož denarja, da bi naprej zahtevano vsoto plačal, pokojnici ni zvonilo. Zato menda reveži ne smemo umirati, ker smo večji del vsi brez denarja. Nasprotno je pa zvečer pred praznikom sv. Jožefa tako klenkalo, da bi se kmalu stolp zrušil. Najbrže radi tega, ker sta g. župnik in njegov mežnar oba Jožeka. Tako se godi nam revežem v naši fari polenški. — Faran.

Vuzenica. Pa smo le šli, sem rekel svojemu tovarišu, ko smo sedeli v vlaku. Predolgo

smo se zamudili na občnem zboru SKS, zato nismo imeli časa niti kart kupiti. Toda v Trbošnjah smo le bili. G. župnik se silno jezi na »Kmetški list« in na našo stranko, to pa zato, ker kmetško ljudstvo samo sebi vlada in nemara druge komande. Naš »Kmetški list« nas lepo uči, kaj je to politika, ali proti veri in cerkvi nikjer ne nastopa. Naj ga g. župnik le dobro prečita, se bo tudi on mnogo naučil in bo morda potem drugače sodil tudi našo stranko, a tudi obsodil SLS, ki nam prazni žepe.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Zelo rad čitam »Kmetški list«, ker je res odkrit in pošten za našo kmetško stvar. »Slovenski Gospodar« samo slepari in laže. Ko hodim okrog, čujem marsikaj. Jurjevski župnik se silno boji za vero, kadar agitira za klerikalce.

Jurklošter. Tukaj bo kdo mislil, da nam gre prav dobro, ker nič ne tožimo po javnosti. V resnici pa imamo marsikatere sitnosti. Občinske zadeve nam niso nič po volji. Župan je previsoko v hribih, sreča, da ga v vsem nadomestujejo — razen njegovega podpisa — drugi. Zopet se usoda naše doline kuje v gradu — župnišču, kakor v srednjem veku. Ali je to za nas častno? Ko je bil tov. Pucelj minister, smo sem dobili moderen trijer, katerega uporabljata občini Jurklošter in Št. Lenart in to zastoj, samo dovoz je plačala podružnica Kmetijske družbe. Od dvajsetih klerikalnih poslancev pa še nismo dobili niti »počene groša« podpore.

Sv. Lenart nad Laškim. Pri nas pa zmiraj po navadi: pijemo ga radi. Morda pa je drugod tudi tako. To so pogruntali tudi tam pri oblastnem odboru, pa so napravili precejšnjo doklado na trošarino. Še tistih glažkov vina nam ne privoščijo. Zdaj bo pa res moral biti vodovod, drugače bodo Vrholani od žeje umrli, ker so baje radi žejni. Za oblastne volitve so klerikalci agitirali s tem, da če bodo g. Deželak izvoljeni, potem se bo takoj z oblastno podporo delal vodovod. Posebno je to pogreval mlajši politikar z Gore. Postavite se zdaj na noge! Gospod dr. Korosec je postal v Beogradu minister policije. Za Cirila ne bo nič manj častno, ako postane skupno z g. Deželakom ustanovitelj šentlenarskega vodovoda.

Kozje. Na praznik sv. Jožefa je g. dekan Tomažič imel zelo zanimivo pridigo pri prvi sv. maši. Razlagal je vzroke današnje socialne bede. Prvi in najglavnejši vzrok je, da se lahko vsak svobodno ženi. Pred petdesetimi leti ni bilo tega, tedaj je moral vsak na občini zaprositi za dovoljenje, da je to mogel storiti. Nato so prišle liberalne vlade, katere so to odpravile in dovolile prosto ženitev. Sedaj pa prihajajo na breme občin siromaki in prosijo podpor. Ljudje vse preveč zapravljajo, hodijo po veselnicah, pridelkov si ne znajo razdeliti, nato jim pa pajčevina prede po želodcu. Toda g. dekan kot načelnik okrajnega zastopa bi moral vedeti, da so današnje socialne bede krivi oni, kateri gospodarijo v Beogradu, oblastih, okrajnih zastopih, kateri predpisujejo previsoke davke. Pošten narod jih plačuje, nazaj pa ne dobi ničesar. Ni čuda, da se delajo dolgovi, uganja-korupcija, narod pa delaj in plačaj. Ravno na Jožefovo pred 5 leti je bila obletnica. Izgovorjene so bile besede izpred oltarja pri takratni pridigi: »Povem vam, trinajst škrinjic je bilo proti naši, pa zmagali smo mi, zmagal je križ, boste videli, da bojo sedaj boljši časi.« Žalibog se njegova prerokba ni uresničila. Mesto dobrih časov so slabi, mesto zadovoljstva nezadovoljstvo. Marsikateri zakliče, »Moja domovina je tam, kjer se mi dobro godi«, ter se seli v tujino, zapuščajoč rodno grudo. Vse to so zakrivile gosposke stranke, katerim je g. dekan vedno pripomagal do moči in veljave. Zato naj pušča socialno bedo pred oltarjem pri miru, do katere je pripomogel tudi on, ter naj politična in gospodarska vprašanja prepusti drugim.

Sp. Polskava. Lanskega leta se je pri nas na pobudo mladih naprednih fantov in mož ustanovila sadjarska podružnica, ki jako lepo napreduje in ima po izjavi njenega tajnika tov. S. R. že 70 članov. Namerava urediti drevnico in druge stvari, ki so nujno potrebne za boljšo vzgojo sadnega drevja. Za to je potrebno precej denarja in ker ji okrajni zastop v Sl. Bistrici ni hotel izplačati popolnoma že leta 1927 obljubljenih podpore, so naši mladi člani fantje in dekleta sklenili prirediti igro, kateri čisti dobiček naj bi šel deloma v korist podružnice. Za vajo igre bi se rabila občinska dvorana, kjer je dovolj prostora za take prireditve. Pa glej spaka. Naš komaj novopečeni župan g. Kotnik ni hotel dovoliti tem našim mladim občanom, da se vrše vaje v tej dvorani, češ, on že ve, da bi potem vsak šel najprej v občinsko hišo in da bi po njej razbijali in jo celo podrli. Nas silno veseli, da imamo župana, ki se tako briga za občinsko imetje, vendar bi mu svetovali, da bi se naj prej tam pobrigal, kjer se res kaj vidi. — Skrivni opazovalec.

Precetinci. Naši klerikalci so zelo hudi ljudje. Jezo imajo posebno na nas naprednjake. Toda naš župan g. Špindler (SKS) je mnogo več vreden kot vse preziranje klerikalcev. Klerikalci bi radi med nami, pristaši SKS in SDS, vneli prepire. Povemo, vam, da se ne bomo mi prepirali, pač pa bomo sodelovali, ker s tem vržemo SLS v nič. Sedaj se pa malce ozrimo po naših cestah. Sedaj, ko se bo pričelo na polju delo, je potrebno, da se spravimo na vse ceste in jih popravimo. Isto je potrebno v vsi radislavski občini. Cesta, ki vodi k Mali Nedelji, je v takem stanju, da se sčasoma ne bo mogel vršiti promet. Za to cesto je g. Hrastel obljubil iz Maribora pred volitvami v Narodno skupščino 10.000 Din, oziroma, da je ta denar že odobren za to cesto. Kje je ta denar? Ali je to samo vaba SLS za volitve?

Denar naložite

najboljše in najvarnejše
pri domačem z avdu

KMETSKE

HRANILNI IN POSOJILNI DOM V LJUBLJANI

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Tavčarjeva (Sodna) ulica št. 1.

Obrestuje hranilne vloge brez odpovedi po 6 %, na trimesečno odpoved po 8 %, vloge v tekočem (žiro) računu po dogovoru.

Stanje vlog okroglo 15.000.000 Din. — Jamstvo nad 50 milijonov dinarjev.

Zdravo in lepo sadje je najbogatejše plačilo sadjarja, ki je pravočasno mazal in škropil svoje drevje z ARBORINOM tvrdke Chemotechna, Ljubljana, Mestni trg 10.

Razne politične vesti

O Radiću in političnih kozlih piše »Slov. Gospodar«. Če misli pod »kozli« radikalne in klerikalne poslance, ki skušajo v Radića »butati«, pa ne pove.

Srbska duhovščina. Milijoni in milijarde gredo v nenasitno žrelo Srbijancev iz fondov raznih ministrstev, ali srbska duhovščina trpi pomanjkanje. Vlada se zanjo ne briga, četudi ji suženjsko služi. Obeta sicer organizacijo cerkve in duhovniških plač, ne stori pa ničesar. Veliki reveži so upokojeni duhovni, ki imajo družine. Ker so vse prošnje pri vladi brezuspešne, so si duhovni hoteli sami pomagati in so začeli nabirati fond za upokojence. Pa niso nabrali veliko. Niti tega ne morejo dati, kar so se zavezali. V Srbiji so čudne razmere. Okoli 90 odstotkov župnij je brez župnišč. Ko pride župnik na faro, si najame stanovanje v kaki stari gostilni, večsah daleč proč od cerkve. Če si je že prej kakšne pare privarčeval, si začne zidati hišico kot župni stan. S tem mu je pa malo pomagano, kajti hišica, ki je njegova lastnina, naj je plačana ali ne, se mu vsteva v plačo. In njegov naslednik mora isto pot nastopiti, da pride do stanovanja. Ker imajo Srbi za svojo pravoslavno duhovščino tako slabo preskrbljeno, naj si slovenski duhovni nikar ne domišljajo, da bo dr. Korošec za nje kaj storil. Dokler ne bo padel sedanji sistem plačkanja, se polnijo le žepi cincarjev.

Framasoni zidajo v Beogradu katoliško cerkev. »Slov. Narod« je zadnji petek prinesel novico: »Voditelji SLS so v najtesnejši politični zvezi s člani beograjske framasonske lože.« Ako je resnica, kakor se pripoveduje, da je med radikali, ki so na vladi, več framasonov, in ker ni dvoma, da so voditelji SLS z radikali v najtesnejši zvezi, potem je zgoraj omenjena trditev resnična. Kaj so framasoni? Dr. Josip Andrić je isti petek v glasilu hrvatske pučke stranke framasona tako-le označil: »To je neka brezverska banda učenih ljudi, ki hočejo, da se uniči vera, in da bi sami dobili vlado nad svetom. Človek ne bi verjel, kako framasoni odločujejo v politiki naše države.« Tem besedam je urednik dr. Andrić dodal cel članek, v katerem pripoveduje, da so si angleški framasoni izmislili in po Štefanu Radiću ukazali, da mora na čelo beograjske vlade priti en general in da zato zdaj vsi framasoni slavo prepevajo Radiću. Andrić pove še več! V Liki se je pojavil neki prerok, iz katerega govore duhovi. Ta prerok je napovedal, da bo res prišla pri nas general-ska vlada in da bo v mesecu septembru vojna z Italijo. Tega je seveda kriv Radić Ljudje pa hočejo imeti mir, zato naj takim »prerokom« ne verjamejo: Tako pravi dr. Andrić v članku, ki je tako hudoben, kakor bedast. Sedaj bomo pa mi povedali, kje so res framasoni in kaj delajo. V Beogradu hočejo katoličani zgraditi veliko cerkev na čast sv. Cirilu in Metodu. Nabrali so že 4 milijone dinarjev. V odboru za zgradbo te cerkve je guverner Narodne banke in lastnik velike pivovarne Jurij Vajfert, ki je ob enem veliki mojster framason-

ske lože »Jugoslavije«. Dr. Janko Šimrak je o njem rekel: »Na odličnem mestu v odboru je vodja svobodnih zidarjev Vajfert.« Predsednik odbora je g. Matušek, direktor Vajfertove pivovarne...

IZ STRANKE.

Seja okrožnega odbora in sestanek zaupnikov SKS se vrši na Belo nedeljo dne 15. aprila t. l. v Ljutomeru. Čas, prostore in dnevi red objavimo prihodnjič. — Rajšp, predsednik okrožnega odbora SKS za mariborsko okrožje.

V Trbnjah se vrši v nedeljo dne 1. aprila t. l. ob pol 11. uri dopoldne v gostilni tov. Brajnika shod SKS. Na shodu poroča predsednik okrožnega odbora tov. Rajšp in drugi. Vabijo se vsi prijatelji našega gibanja.

Sv. Vid niže Ptuja. Občni zbor krajevne organizacije slovenske kmetijske stranke se vrši na Veliki ponedeljek, dne 9. aprila t. l. Na zborovanju poroča zastopnik načelstva stranke.

Polenšak. Dne 18. marca smo imeli na Polenšaku v Gor. Šari zaupni sestanek Slov. kmetijske stranke, na katerem sta nam orisala tov. Kirbiš in dr. Rozina današnji položaj. Sestanek je bil dobro obiskan. Govornikoma se pa prav lepo zahvaljujemo za njun trud.

Ponikva. V nedeljo 25. marca je imela naša krajevna organizacija svoj letni občni zbor. Udeležilo se ga je okoli 40 do 50 pristašev. Otvoril ga je s pozdravom predsednik krajevne organizacije tov. A. Štor, ki je vse lepo pozdravil in takoj predal besedo tov. A. Prepeluhu. Ta je v več ko enournem stvarnem govoru podal poročilo o političnem položaju v državi in v Sloveniji ter o gospodarskem stanju kmečko-delavskega ljudstva ter Slovencev v obče. Zlasti so bile zanimive njegove davčne številke in izgledi našega narodnega gospodarstva na splošno. Njegovo strokovnjaško poročilo so vzeli navzoči ob živahnem odobravanju na znanje. Nato je poročal tajnik krajevne organizacije tov. Ant. Zdolšek o delu organizacije v preteklem letu, ki je bilo zanimivo zlasti glede doseženih uspehov. Pri oblastnih volitvah je dobila Slovenska kmečka stranka v tej občini samo 12 glasov. Pri skupščinskih pa že 64. Pri občinskih volitvah, ki so se vršile dne 28. novembra 1927, je postavila organizacija svojo kmečko-delavsko kandidatno listo, ki je dobila 180 glasov in 10 odbornikov. Uspeh je očividni. Nato se je izvolil nov odbor, ki je pravzaprav stari, in sicer: predsednik Anton Štor, podpredsednik Martin Zdolšek, tajnik Anton Zdolšek, blagajnik Maks Drobnjak. Odborniki so pa: Franc Metličar, Milko Podgoršek, Ivan Gobec, Ivan Bekuš in Franc Vovk. Na shod je prišel tudi zastopnik organizacije iz Dramelj. Končno je tov. Prepeluh pojasnil še pomen mladinske organizacije in »Kmetijske Matic«. Poverjeništvu poslednje za prihodnje leto je prevzel Maks Drobnjak iz Ponikve. Predsednik A. Štor je končno pozval tovariše na nadaljno delo za naš pokret, ki stoji pred novimi boji in nalogami.

STERMECKI, CELJE.

Zelim, da je vsakdo v Jugoslaviji deležen ugodnega nakupa v moji veletrgovini, radi tega razpošiljam naročila čez 500 Din poštne prosto, pri osebni nakupu pa povrnemo vožnjo v primeru nakupa. Ne sledim konkurenci ter ne vodim cenega in slabega blaga, katero še te nizke cene ni vredno. Prodajam z jamčeno dobro blago iz najboljših svetovnih tovarn, ker imam samo direktne zveze s tovarnarji iz vseh industrijskih držav v Evropi. Več milijonsko zalogo, katera se nahaja v pritličju, prvem nadstropju in podstrešju cele ogelne hiše, si vsakdo lahko ogleda in vpraša za cene, brez da bi bil primoran kaj kupiti. Na razpolago je vedno 40 do 50 strokovno naobraženih in prijaznih uslužbencev, kateri dajejo radevolje vsakemu obiskovalcu točna pojasnila in slednje cene od vseh predmetov.

Zaloga sestoji iz sledečih oddelkov in predmetov: Manufakturni oddelk: sukno, volna, platno, tiskanine in razne tkanine iz bombaža in lanu. Modni oddelk: perilo, pletenine, torbarski, nožarski jekleni in kosmetični izdelki, traki, čipke, vezenine in muzikalije. Konfekcijski oddelk: gotove obleke za dame, gospode in otroke in klobuki. Čevljski oddelk: galanterijski, luksuzni in štrpacni čevlji za dame, gospode in otroke. Poštorazpošiljalni oddelk in engros oddelk.

STERMECKI, CELJE.

Iz revnih Haloz.

Haložani prenesemo marsikaj dobrega, pa tudi slabega. Vendar se tri tedne nismo oglasili v »Kmetsem listu«. Poglavitni vzrok našega molčanja je bila glasovita beograjska »Glavnjača«!

Opisali smo sicer pred kratkim zloglasno inkvizicijo v srednjem veku, toda oprostite nam, g. urednik, pošteno smo se zmotili: inkvizicija je že stara stvar ali to, kar se danes, v 20. stoletju, dogaja v beograjski glavnjači, pa res vpije do nebes! Ne bi verjeli vestem, ali ker so se poslanci v skupščini stekli do krvavega radi glavnjače, bo že res! Cela Evropa ima svoje kulturne oči uprte v Beograd in njegovo glavnjačo, njene strahote in sramote, ki so nevredne kraljevine Jugoslavije. Mislimo, da med kulturnimi Slovenci ni niti žive duše, niti enega, ki bi mu padlo na um to moderno Sodomo zagovarjati in hvaliti. Na naše veliko zaprepaščenje se je pa vendar našel nekdo med nami, kateri si upa igrati pokrovitelja glavnjače... Po naziranju nekega gospoda je torej glavnjača nedolžna stvarca! Dobro. Če je tako, potem pa — otvorimo po vseh slovenskih mestih glavnjače in jih napolnim s — klerikalnim agitatorji, da poskusijo na lastnem telesu slišne dobrote, kakor so jih prenašali trpini beograjske glavnjače.

O onem čudnem ptiču (noju), ki požre vse in se da skubiti, smo že zadnjič pisali par vrstic. Postavili smo tudi primer med tem ptičem in pristaši neke stranke. Drži do pičice, ali če hočete, do zadnjega oskubljenega peresca! Da je kaj takega med živimi dobredno mogoče, smo doživeli Haložani lansko leto zanimiv slučaj, ko je kmečki fant pred pričami za stavo pohrustal petrolejske svetiljke cilindar št. 5 (steklen seveda!), ga zalil z litrom vina ter veselo popeval. Pobahal se je povrh, da je storil to že večkrat brez škode in ne igra pri stavi nobene vloge, ako je cilindar mogoče malo sajast! Ali, to še ni nič, g. urednik. — Vzemite v roke samo »Slov. Gospodarja« št. 6 z dne 9. februarja 1928, stran 4, natakните čvrsto očala, da vam od zaprepaščenja ne skočijo z nosa ter berite tam črno na belem o mehikanskih mučenikih sledeče: »Mehikanski nadškof pokrajine Guadalarafara Francesco Orosco de Filmenec se že nad eno leto nahaja v prostovoljnem pregnanstvu, čeprav je mehikanski predsednik Calles poslal proti njemu preko 10 tisoč ljudi, da ga privlečejo iz planinskega skrivališča, ker podpihuje ljudstvo, da bi se spuntalo zoper vlado.« —

Poglejmo si malce od bližje to »katoliško« čtivo, ki je namenjeno predvsem — volilec SLS. »Gospodar« je prvič nehote priznal, da se nahaja nadškof v — prostovoljnem pregnanstvu in da punta ljudi zoper posvetno oblast. V urejeni, pravni državi se tega ne sme in obstoje za puntarja razne kazni. »Gospodar« seveda, ki pozna toliko Mehiko in njene notranje homa-

RAZUMNA UPORABA.

Če želite „RADION“ popolnoma izkoristiti, pazite, kako ga uporabljate. Ne pozabite na prvo pravilo:

„RADION“ je treba v mrzli vodi raztopiti.

Le tako razvija „RADION“ svojo moč in pere zares „sam“.

To pravilo je sicer enostavno, toda ravno zato ne smete pozabiti.

„RADION“ v mrzli vodi raztopi!

tije, kakor koklja pisalni stroj, pa jemlje te mehikanske puntarje, ki bi samo radi komandirali in dobro živeli na račun izmozganega naroda, v — zaščito, češ, glejte jih glejte, mehikanske — »mučenike«! (Torej izstradani narod je treba podpihovati, potem pa prostovoljno izginiti v planine — tako postaneš lahko mučenik!) In glejte nadalje, brihtni pripadniki slovenskega naroda, zlasti pa volilci SLS, nad tega »mučenika« je poslal Calles 10.000 ljudi! Ne mogoče 1 bataljon, kar 3 regimente jih je »šturmalo« na mehikanskega mučenika Guadalarafara, ali jok, brate! Vsi trije regimenti so napravili »curukmarširt«, kajti jih je prostovoljni mučenik pošteno naučil kozjih molitvic! — — —

Sedaj pa pride tista primera z nojem in fantom, ki je pojedel za priboljšek sajasti cilindar št. 5! Naj se skrijeta v šivankino uho s svojimi sposobnostmi! Namreč pred volilci SLS! Le-ti dan na dan požirajo in brez škode prebavljajo podobno čtivo, kojega primer smo

zgoraj navedli iz »Slovenskega Gospodarja!«

Mi pa pravimo samo: dober tek, komur diši! Bolna noga se da ozdraviti, ni pa mogoče masirati »plantavij« možganov. Ravno tako ni mogoče ne na tem, še manj na onem svetu pomagati tistim, ki jih je klerikalizem otroval do kosti in mozga in kateri so prisiljeni se zadovoljiti s tako duševno tolažbo v »Slov. Gospodarju«! Vsaki slovenski in krščanski kmet pa, ki razpolaga čez od Boga in narave podarjeni bistri mu um, bode pokazal hrbet SLS, katera vleče svoje pristaše samo za nos, in se boče čvrsto oklenil Slovenske kmečke stranke in zdravega kmečkega čtiva v »Kmetsem listu«. — — —

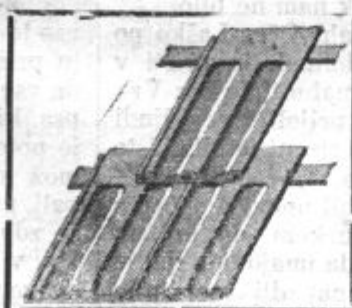
Pred kratkim se je grešnemu Haložanu v spovednici potožil dušni pastir, češ, za občinske volitve bi bil skoraj »proč«! Ker pa ni nalletel na pravega, je prejel sledeči odgovor: »Zakaj se pa častivredni gospod toliko vtikajo in vmešavajo v vsake volitve! Saj njim ni tega

treba in mi farani bi jih dosti bolj spoštovali in »obrajali«, ako bi se oni pečali samo s svojim poklicem!« —

Predstoječa resnična dogodbica osvetljuje ostro celi problem slovenskega preprostega kmečkega naroda. Ne vemo, če je že dospel na vrhunec svoje Kalvarije, čutimo pa, da rešitev in vstajenje nista več daleč!

Bratje, delajmo torej vztrajno za idejo kmečkega pokreta!

Sy. Barbara v Halozah. V nedeljo, dne 26. februarja t. l. se je vršil tukaj po rani sv. maši pri tov. Korenjaku zelo lep in sijajno obiskan javen shod Slovenske kmečke stranke. Tako polnih lokalov in tolikega zanimanja niti prireditelji niso pričakovali. Iz Maribora je prispel delegat okrožnega odbora tov. dr. Kukovec ter nam v izčrpnem govoru podal jasno sliko naše notranje državne politike s posebnim ozirom na mačehovsko zapostavljeno Slovenijo. Iz sosedenjega Sv. Andraža v Halozah je pa bil navzoč tajnik tamošnje krajevne organizacije tov. E. Stoklas, kateri je v temperamentnem govoru na podlagi člankov v »Slov. Gospodarju« itd. do dna razgalil 10letno nesposobno politiko SLS, ki nas je pritirala na rob propada tje, kjer se sedaj nahajamo. Podal je tudi razne gospodarske informacije. K besedi se je nadalje oglašil domačin tov. Ivo Debelak s tehtnimi izvajenji. Vsi govorniki so bili nagrajeni z burnim odobravanjem. Po shodu je tov. Stoklas ostal v prijateljskem razgovoru z zaupniki in pristaši SKS in se je ustanovila krepka krajevna organizacija SKS za Sv. Barbaro v Halozah in okolico s tov. Debelakom na čelu. —

„ILOVAC“

Tvornica glinastih strešnikov in opeke
FRÖRLICH & RICHLER
Karlovac.

Dnevna produkcija 100.000 komadov strešnikov in opeke. Proizvajanje vseh vrst opeke in strešnikov ter vseh glinastih predmetov. — Posebno se priporočajo falcevani in dvakrat falcevani strešniki v dovršeni obliki ter po zelo ugodnih cenah. Dobavijo se franco na vsako postajo. — Glavno zastopstvo za Slovenijo:

„Ekonom“, Ljubljana, Kolodvorska 7

NOVICE IN RAZNO.

Koruza za prebivalce najbolj potrebnih srezov, in sicer 19 vagonov, je najavljena iz Beograda mariborskemu oblastnemu odboru. Koruza bo v kratkem dospela in upamo, da se bo razdelila med res najpotrebnejše. To bo šlo tem lažje, ker gospoda ne mara koruznega kruha.

Smrt radikalnega ministra. V nedeljo, dne 25. t. m. je umrl v Beogradu poštni minister dr. Vlajko Kocić. Pokojnik se je podvrjel operaciji na slepem črevesu in je na posledicah te operacije umrl.

Velik dar ameriškega rojaka. Ministrstvo prosvete je prejelo te dni pol milijona dinarjev, ki jih je poslal g. Lazar Gjuković, veliki prosvetni dobrotnik, rodom iz Risnja v Boki Kotorski, ki živi v Koloradu v Severni Ameriki. Denar se vloži v fond, ki ga je on ustanovil za šolanje siromašnih otrok v Risnju. Ta fond je sedaj narasel na vsoto 2.000.000 dinarjev.

Občni zbor Kmetkega hranilnega in posojilnega doma v Ljubljani, r. z. z. n. z. Dne 21. t. m. se je vršil v združenih prostorih redni občni zbor Kmetkega hranilnega in posojilnega doma v Ljubljani, ki je odobril računski zaključek za drugo poslovno leto 1927. Iz bilance razvidimo, da se je zavod v tej kratki dobi močno razvil in da mora vsakega gospodarja ta napredek zelo razveseliti in vsakemu utrditi do zavoda popolno zaupanje. Promet je znašal v lanskem letu Din 213.121.931-44. Vloge so se zvišale za okroglo 5 milijonov in so narasle na okroglo 15 milijonov dinarjev. Posojila so se zvišala za okroglo 4 milijone in so narasla s koncem lanskega leta na okroglo 13 milijonov. Čisti dobiček znaša za to poslovno leto Din 113.129-40, ki se vsled sklepa občnega zbora odkaže rezervnim zakladom, ki s tem narastejo na Din 172.527-11.

Izredni občni zbor Pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani se vrši 16. aprila z dnevnim redom: a) načrt novega zakona o pokojninskem zavarovanju nameščencev, b) spremembe statuta.

Sejem v Dramljah pri Celju. Kakor vsako leto, se vrši tudi letos 2. aprila veliki živinski in kramarski sejem v Dramljah pri Celju.

Potres na Hrvaškem. V večih krajih na Hrvaškem so pretekli teden čutili precej močne potresne sunke. Na mnogih hišah so se podrli dimniki, razpokalo je zidovje in popokale šipe. Potresni sunki so se ponavljali več dni zaporedoma.

Najstarejši mož v Hercegovini. V Hercegovini živi v vasi Olovo kmet Tadija Mustafić, ki je te dni dopolnil 150 let. Kljub izredno visoki starosti je ohranil še svež spomin in dobro zdravje. Bolan ni bil nikoli in pil je vedno zmerno in največ vodo in črno kavo. Nedavno mu je umrl najmlajši sin, ki je bil star 105 let.

V Ameriki so umrli. Jurij Pintar, doma iz Črnega Loga na Hrvaškem, je umrl dne 17. februarja t. l. — Ivan Pašič, rojen v Semiču v Belikrajni, je umrl dne 21. februarja 1928. V Ameriki je bival nad 25 let. — Ivan Naglič, doma iz Dobračevega, občina Žiri, je umrl dne 24. februarja t. l. v Kayn Pa. Zapušča ženo in štiri otroke. — V Montani je umrl 67-letni Martin Gasvoda. Zapušča ženo in osem otrok.

Nenavadna nesreča v Sarajevu. V petek, dne 23. marca t. l. se je na hribu Trebević nad Sarajevom odtrgala ogromna, več tisoč kilogramov težka skala ter s strašno silo zdrvela v Sarajevo. Z velikim truščem je priletela v ulico Gjeko, razbila in porušila eno hišo in hlev, ubila dva konja ter se nato na več kosov razletela. Slučajno se v hiši ni nikdo nahajal in tako ni bilo človeških žrtev.

TEDENSKI KOLEDAR.

1. aprila, nedelja: Hugon.
2. aprila, ponedeljek: Franc P.
3. aprila, torek: Rikard Šk.
4. aprila, sredo: Izidor.
5. aprila, četrtek: Vincenc.
6. aprila, petek: Vel. petek.
7. aprila, sobota: Vel. sobota.

Sejmi.

2. aprila: Šoštanj, Luče, Muta, Nova Štifta, Sv. Duh v Ločah, Marija Magdalena, Selnica, Sv. Barbara, Podčetrtek, Dobrova, Moravče, Višnja gora, Videm, Livod, Rakek, Poljčane, Dramlje.
3. aprila: Črnomelj, Zg. Tuhinj, Sv. Lenart v Zabuokovju.
4. aprila: Loški potok, Sv. Primož.
5. aprila: Zatična, Stara Cerkev, Hotedersica, Marija v Jarenini, Konjice, Laško, Rajhenburg, Dolnja Lendava.
6. aprila: St. Gotard.

Valute.

Berlin 13-57, Curih 10-93, Dunaj 8—, Newyork 56-75, Praga 1-08, Trst 3—, Pariz 2-23, London 277.—

Največja razbojniška banda pred sodiščem. V ponedeljek 26. t. m. se je pričela pred zagrebškim sodiščem velika razprava proti organizirani roparski tolpi Pavla Prpića Mallega. Obtoženih je 14 razbojnikov za 29 težkih zločinov, med temi 13 umorov in 13 težkih telesnih poškodb. Državni pravdnik zahteva za 8 razbojnikov smrt na vešalih.

Igla v volovskem sreču. Neki mesar na Sušaku je te dni v sreču zaklanega vola našel šivanko, ki pa, kakor je bilo videti, ni ovirala pravilnega delovanja srca.

Opozarjamo vse živinorejce in posestnike goveje živine, konj in prašičev na današnji oglas »Govedomedike«, jugoslovanske razpošiljalnice zdravil za govedo, konje in prašiče, iz lekarne »Pri sv. Antonu« v Mariboru, Kopalniška ulica 11.

Opozarjamo

vse one cenj. naročnike »Kmetkega lista«, ki so prejeli od uprave zadnji čas opomine in položnice, da čim preje poravnajo zaostalo naročnino. Kdor se ne bo opominu pravočasno odzval, se mu bo nadaljna pošiljatev lista ustavila.

PODLISTEK.

V odvisnosti od gospode.

Povest.

Napisal Franc Tovornik, kmet.

(Nadaljevanje.)

Gallu je bilo brati neko zadovoljnost z očmi. Bil je eden tistih, ki je hitro zadovoljen. Prej je strašno hlepel po maščevanju nad Pavletom in Gašparjem. Ze sram ga je bilo, da je bil od kmetov tepen. Zdaj se je za tisto maščeval. Pokazal bo tudi gospodu Laškemu, da ni tak strahopetec, kakor mu je Laški zvečer očital.

Z veseljem pa ga je navdajala misel, da mu najslajše maščevanje še pride. Vedel je, da je Julčka nevesta Pavletova. Vedel je tudi, da je prior dovoljenje za ženitev že dal. Zaradi teh dogodkov ga tudi ne bo preklical. Dalje, da mora po pravicah in navadah nevesta priti prvi večer po poroki v grad, oziroma tukaj v samostan. Gospod prior se gotovo ne bo zanimal za stvar, kar je že večkrat dokazal. Zato pa pride vse to Gallu v dobro in Pavle pa bo, kakor sv. Jožef ha-ha-ha! Na glas mu je ušel smeh, da so se vsi ozrli.

Pri kamnolomu v Mišjem dolu so pustili prej konje in zraven dva hlapca. Ko so prišli nazaj, so hlapci in kamnoseki še kurili in se živahno pomenkovali. Gallovi ljudje so ostali, da se malo pogrejejo. Tudi Pavle in Gašpar sta šla k ognju, toda sta morala takoj proč, tako so ju zaskalele rane na toplem.

Eden od kamnosekov je bil posebno zgovoren. Pravil je raznovrstne dogodke iz prejšnjih časov.

»Zdaj bom pa povedal na kak način je bila vsajena na Vel. Gorelcih tista velika lipa, ravno na mestu, kjer je cesta najvišja. To je žalostna zgodba, meni so to pravili večkrat moj ded.

Bilo je leta 1471, grozno leto, kakoršnega morda še ni doživela slovenska zemlja. Turki so takrat ropali po vseh krajih, kjer se govori naš jezik. Požigali so in morili, da je bilo groza.

Tako se je zgodilo, da se je eden oddelek turške vojske pri Celju odcepil in jo mahnil po naših hribih in dolinah. Dim in ponoči svit gorečih vasi je naznanjal, kod se gibljejo pesoglavci. Ljudje so prestrašeni vili roke in prosili Boga, da bi Turkov k nam ne bilo.

Toda Turki so jo primahali čez Laško po cesti. Požigali so vse po dolinah in prišli v Tevče. Od tu so jo mislili mahnuti že čez Vrh na cesto. V Tevčah so tudi prijeli precej ljudi in gnali s seboj. Na severni strani je bila čisto prikrita vas Stara Leskovec.

Eden ujetnikov, ki je bil nekaj v sporu z Leskovčani, je povedal Turkom, da je tam še ena velika vas in kazal, da imajo tam ljudje denar. Turki so ubogali, napadli vas in jo izropali in požigali. Kaj je bilo vzrok, da je dotični ujetnik iz Lahomnega skušal in tudi nprtil sosedom tako nesrečo, morda povem ob drugi priliki, ker je stvar za nočjo predolga.

Turkov, kakor smo že slišali, ni bila velika četa. Plen po naših hribih pa je vključ revščini bil precej obilen. Prišli so do Vel. Go-

relc. Tu so prebivalci zbežali v pečovje in bližnje gozde. Ostalo ni vragom drugo kot prazna selišča, ki so jih požgali. Prednja straža, ki so jo Turki poslali naprej, je prišla nazaj in naznanila, da je doli v dolini grad (mislili so samostan), kjer je dosti ljudi. Treba ga bo obiti ali pa pride do hudega boja. Vsi Turčini za pravi boj niso bili sposobni, ker so bili preveč obloženi s plenom. Poveljnik janičar, ki je vsled svoje sirovosti in pogumnosti napredoval od navadnega vojaka do častka, je ukazal, naj skopljejo globoko jama in vanj pokopljejo ves denar in druge dragocenosti. Potem bodo pa enkrat — ko bo mogoče bolj suha predla — prišli in dvignili zaklad. Rečeno, storjeno. Kmalu je bila globoka jama napravljena in kmalu tudi zaklad pokopan, vrh jame pa vsajena velika lipa.

Moj ded je bil takrat med vjetniki in je vse to videl. Pozneje je ušel doli na Hrvaškem in prišel nazaj. Skušal je dvigniti zaklad, toda vselej kadar je pričel kopati, sta prišla dva psa, ki sta strašno renčala in ga pregnala. Ko je potem skušal na kresni večer, je prišel črn mož in rekel, da samo tisti, ki so ga zakopali, ga smejo vzdigniti. Tako je zaklad najbrž še zdaj zakopan, ker ni bilo do zdaj še Turkov v naš kraj. Lipa pa se je razvila v krasno drevo in bo še pozne rodove spominjala na groznega sovražnika, ki je moril in požigal po naših krajih. (Ta lipa še danes stoji in izgleda zares tako strašno stara, da bi človek verjel, da je vse to res. Turki lahko še zdaj pridejo po zaklad. Ker smo ujedinjeni, še potnega vizuma ne bo treba! Op. pis.)

(Dalje prihodnjik.)

Denar iz dobe dubrovniške republike. — Meseca februarja letos je pastarica Ana Nedičeva iz Homolja v Bosni našla v neki gozdni jami zakopano lončeno posodo. Ko je odstranila pesek in prst, so se pojavili zlati in srebrni novci. V loncu je bilo vsega skupaj 216 komadov zlatega in srebrnega denarja iz dobe dubrovniške republike.

Velik požar v Vel. Bečkereku. Pretekli teden je izbruhnil v železniških delavnicah iz do sedaj še nepojasnjenih vzrokov ogromen požar, ki je povzročil nad osem milijonov dinarjev škode.

Sadjarski odbor za okraj Radovljica priredi v Ljubnem pri Podnartu v šoli na cvetno nedeljo, 1. aprila celodnevni tečaj za precep-ljanje in oskrbo sadnega drevja. Odbor vabi vse iz okoliša, ki se zanimajo, osobito mlajše posestnike in mladeniče, da se udeležijo tega tečaja v čim večjem številu. Udeležencem se priporoča, da prineso s seboj cepilno orodje. Tečaj prične ob 8. uri predpoldne.

Na specialni kmetijski šoli v Št. Jurju pri Celju se vrše sledeči dvodnevni tečaji: 1. Sadjarski tečaj za cepljenje in precep-ljanje sadnega drevja za učitelje in druge za-nimance 2. in 3. aprila. 2. Čebelarški tečaj, spomladanska dela za učitelje in druge 10. in 11. aprila. 3. Vrtnarski tečaj za učiteljstvo in druge 23. in 24. aprila. Nočišče, v kolikor je prostora na zavodu, je brezplačno, prehra-na za vsak dan pa stane Din 12.50. Prigla-sitve naj se izvedejo pismeno brez prošenj za odgovor.

Zlata ruda v Franciji. V Franciji so našli pred nedavnim časom velike sklade zlata in srebrne rude. V okolici mesta Grandryja se nahajajo kremenjakovi skladi, ki vsebujejo do 52 gramov zlata in 415 gramov srebra na tono.

Umrla radi posta. Angležinja Iby Clairk, šoferjeva žena, je sklenila postiti se 40 dni, kakor Kristus, da bi na ta način dobila več milosti za svojo dušo. S postom (popolnim gla-dom) je pričela 22. prejšnjega meseca in res tri tedne zdržala. V tem času je tako shujšala,

da se je vsled slabosti zgrudila na tla in umrla.

Milijonar vlomilec. V Besarabiji so aretirali nekega Adackega, ki je bil obtožen ogromnih poneverb. Kot glavar roparske tolpe si je nabavil velikansko bogastvo. Adacki se je izdajal za ubogega siromaka, toda po raznih rumunskih bankah je imel naloženih nad 40 milijonov lejev. Med dragocenostmi je vzbudila posebno pozornost masivna zlata do-za, posuta z briljanti in s sliko cesarja Fran-ca Jožefa. Doza predstavlja sama vrednost dveh milijonov dinarjev. V bankah je imel shranjenih okrog 300 briljantov, celo množico zlatih verižic, prstanov, biserno ovratnico itd. Dosedaj je preiskava ugotovila, da je Adacki naropal za nič manj kot 100 milijonov lejev vrednosti, a koliko imajo še pokradenega nje-govi kompanjoni, se še ne vé.

Pravice kanadskih delavcev. Ameriško prizivno sodišče je začetkom t. m. razsodilo, da kanadski delavci ob ameriški meji, ki imajo delo v Združenih državah, ali ki iščejo delo na tej strani, smejo vsak dan prekora-čiti mejo brez ozira na naselniški zakon. Na tisoče Kanadčanov, ki imajo delo na ameri-ški strani meje, ima ogromno korist od tega.

Nesreča v gorah. Pretekli teden se je do-godila v Avstriji ena največjih turistovskih nesreč. Na gori Sonnblick se je zbralo 17 du-najskih smučarjev. Radi nastalega viharja so se stisnili skupaj pod neko skalo, ko se na-enkrat privali ogromna lavina snega, ki je pograbila vse turiste seboj in jih pokopala globoko v sneg. Od vseh so se rešili komaj štirje, a 13 je bilo mrtvih.

Zgorelo polovico mesta. Na otoku Borneo je izbruhnil požar, ki je upepelil najbogatejši trgovski del mesta Sib. Škoda se ceni na štiri milijone dolarjev (okrog 250 milijonov dinar-jev). Človeških žrtev ni bilo.

Kako je prišel slikar do svoje pravice? Neki nemški fabrikant se je pustil slikati od znamenitega nemškega slikarja in umetnika. Ko je bila slika gotova, je fabrikant ni hotel vzeti in plačati, češ, da mu ni slika popolno-

ma nič podobna. »Zatrjujem vam,« je ogorčeno rekel slikarju, »da jaz sam sebe ne spoznam.« Ako mi potrdite to črno na belem, potem vam ni treba slike vzeti in ne plačati, je odgovoril slikar. Fabrikant je takoj dal zahtevano izja-vo. Čez par tednov je bila njegova slika raz-stavljena v izložbenem oknu ene največjih pa-laç v Münchenu, a pod sliko napis: »Slika po-znanega goljufa«. Še isti dan je fabrikant po-slal slikarju denar za sliko, katero je takoj pustil prinesiti na svoj dom.

Oženil se je Velja z devico SLS.

(Času primerna dolenska narodna pesem.)

Preljubi moj Velja,
Oj kje si doma?
Tam s starega Črelja,
Ki dva okenca 'ma.

Sedem in dvajsetega leta
Sem jest poročen bil,
Sem staro vdovco vzel po sil'
In vodil pred altar.

Kaplan Anton so me poročil
In so mi tako naročil:
'To staro devico moraš ljubiti'
In je nikdar ne zapustiť.

Velika izbera

raznega perila, modnih bluz, nogavic, kravat itd. se dobi po nizkih cenah pri

Ign. Žargi, Ljubljana.

Naročniki

v področju pošt črk J in K, ki še niste po-ravnali naročnine za lansko oziroma letošnje leto, ste bili pretekli teden od uprave pisme-no opomnjeni na plačilo. Kdor se ne bo opo-minu pravočasno odzval, se mu bo pošiljatev lista seveda ustavila. — To velja za vse pri-zadete, da ne bo kakih nepotrebnih rekla-macij. — Upravništvo.

Najboljši in najtrpežnejši
**ŠIVALNI STROJI in
KOLESA so:**
„Gritzne“
in „Adler“
za dom, obrt in industrijo, v raznih
opremah — Istotam švicarski
pletilni stroji „Dubied“.
Pisalni stroji „Urania“.
Ugodni plačilni pogoji. Večletna garancija.

Tovarniška zaloga:
Josip Petelinc, Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika ob vodi.

Modni kamgarn
sportni ševjot
za tne obleke.
Velika izbira,
ugodne cene.
I. MILAN „PRI ŠNOUT“
Ljubljana

portland-ement
v papirnatih in juta-vrečah
vedno v zalogi najceneje pri
„EKONOM“
osred. gosp. zadruga
Ljubljana
Kolodvorska
ulica 7.

CELJSKA POSOJILNICA D. D. V CELJU

Stanje hranilnih vlog nad Din 65,000,000.—

v lastni palači Narodni Dom

Stanje glavnice in rezerv Din 8,000,000.—

Sprejema hranilne vloge. Izvršuje vse denarne, kreditne in posojilne posle.
Kupuje in prodaja devize in valute.

Podružnici: MARIBOR -- ŠOŠTANJ.

Sedaj

vidim, ko sem enkrat kupil, da je veletrgovina R. STERMECKI v Celju najboljši vir za nakup sukna in kamgarna za moške obleke, volne, svile, čefirja in delena za ženske obleke, platna, oksforda, modrotiska, evilha ter sploh vse manufakture, ker je vse prvovrstne kakovosti, iz najboljših svetovnih tovarn in mnogo nižje cene, kakor povsod drugod. Pišite takoj po vzorce na veletrgovino

R. STERMECKI, Celje štev. 63.

Naročila čez 500 Din poštnine prosto.

Vodne turbine

autom. regulatorje, zatvornice, opreme za žage in mline izdeluje in dobavlja

G. F. SCHNEITER, Škofja Loka
podjetje za zgradbo vodnih turbin

Konkurenčne cene! Prvovrstne reference!
Zahtevajte ponudbe!

Kmetje! Živinorejci! Posestniki! Obvarujte se nesreče!

Leto za letom uničujejo bolezni na tisoče goveje živine, konj in prašičev. Ves Vaš trud in napor dolgih mesecev in let propada. Stotisoči in milijoni denarja gredo v nič.

ALMAFLOROM

najboljšim, najhitrejšim in najzanesljivejšim sodobnim in v stotisočih primerih preizkušenim zdravilom.

„ALMAFLOR“ proti konjski koliki.
„ALMAFLOR“ proti napičenju pri goveji živini.
„LA FLEUR“ proti vnetju prebavil pri govedu in proti zdrževanju mleka pri molznih kravah.
„HALF“ proti sviljski vročici in varovalno sredstvo proti rdečici.
„URINOT“ proti krvavemu močenju (scanju) pri govedu in pri konjih.

Noben pameten živinorejec in posestnik živine ne sme biti brez teh zdravil. Kakor ne bo prevdaren gospodar čakal, da mu hiša najprej pogori, da se komaj potem zavaruje, tako tudi ne bo čakal, da mu živina oboli, temveč ji bo dal tudi še poprej naša zdravila zato, da mu sploh ne oboli.

Almaflor dobite v vsaki trgovini
Cena škatli s navodilom za uporabo Din 40.—
Pristno samo s plombo.

Naša zdravila uporabljajo danes že vsi živinorejci v Evropi. Na tisoče je prepričani in zahvali.

Edina zaloga za Jugoslavijo:

„GOVEDOMEDIKA“

jugoslovanska razpošiljalnica zdravil za govedo, konje in prašiče iz lekarne „Pri sv. Antonu“.

Maribor, Kopališka ulica štev. 11.

Pozor!

Bralcem „Kmetijskega lista“ se priporočaj pri nakupu „se“ danskega in letnega najnovejšega blaga za ženske in moške obleke. Najlepše novosti svilnatih rut in šerp ter drugih potrebščin „Domače podjetje“

pri „ČEŠNIKU“
Ljubljana
Lingarjeva Stritarjeva ulica
Poštna postrežba!

Najstarejša in vodilna tvrdka

Alfa - Separator d. d.

(A. Penič)

Zagreb, Gunduličeva ul. 63

Telefon št. 24-13. I

Priznana najboljša tovarna mlekarskih strojev in potrebščin kakor: Originalnih Alfa-Separatorjev, Alfa-kant za transport mleka, Alfa brzoparilnih kotlov ter vseh mlekarskih potrebščin.

Zahtevajte cenike!

Zastopstvo za Slovenijo:

Mlekarna Kristof

Ljubljana, Sv. Petra cesta 60.

Fabiani & Jurjovec

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5

Velika zaloga

SUKNENEGA BLAGA

za moške in ženske obleke. — Lepa izbira svilenih rut in šerp. — Krojači in šivilje, pišite po vzorce!

Odlikovana z zlato diplomio!

Prihranili bodete 40% na stavbnemu lesu, imeli pa cenen, lahek in dober krov, ako pokrijete hišo z glasovito

dvojno zarezno opeko „BOHN“

Zahtevajte vzorce in ponudbe od parne opekarne

„BOHN“ - VINKOVCI

Pazite na znamko „BOHN“!

Patent „Bohn“ štev. 253

Samo iz domačega platna se perilo ne trga!

Zato pa dajte v tkanje laneno prejo, da jo slike v domače platno tkalnica

»Krosna« v Ljubljani, Zrinskega e. 6.
Tkanje najcenejše!

Najboljše in najcenejše si nabavite vsa moška, fantovska in dečja oblačila v detajlni trgovini konfekcijske industrije

JOSIP IVANČIČ

Ljubljana, Dunajska cesta št. 7

Največja zaloga češkega in angleškega sukna.

Svoji k svojim!

Kmetje!

Kadar kupujete v mestu svoje potrebšchine, podpirajte v prvi vrsti trgovce, ki v našem listu nudijo svoje blago.

PROMETNA BANKA D. D. V LJUBLJANI

Telefon št. 2149, 2968

Prešernova ulica 4

Pošt. ček. rač. 13.853

(Žiro-račun pri Narodni banki)

sprejema hranilne vloge in izdaja trg. kredite pod najugodnejšimi pogoji; eskompt in inkaso menic ter trg. cesij. — Nakup vsakovrstnih predvojnih papirjev, prodaja valut in deviz po najugodnejših tečajih.